

ฮาสู Flood

(ฟlood)

ข้า ข้า 8 ข้า ๘ ช่วงเพลาน้ำท่วม
ถึงฝนจะตก ถึงฟ้าจะร้อง
ถ้าหลวงพี่สู้ส่มปอง
รับรองธรรมะยังฮาเฮ

หลังน้ำท่วมเรา ๘ กันหรือยัง?

พระมหาสมปอง तालपुटो

น้ำท่วม
Flood
(ฟิลัด)

เรื่อง : ฮาสุ Flood (ฟลัด)

ผู้เขียน : พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต

ได้รับสิทธิ์ในการจัดพิมพ์

สำนักพิมพ์เบงคคอกบุ๊กส์ ในเครือ

บริษัท เบงคคอกบุ๊กส์ จำกัด

สำนักงาน : 518/5 ชั้น 8 อาคารมณีนยาเซ็นเตอร์ ถนนเพลินจิต

แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN) // 978-616-7085-46-3

บรรณาธิการบริหาร // พุดิสริทธิ์ ธราพัฒนะพงศ์

บรรณาธิการ // บรรหาร พินประบุตร

กองบรรณาธิการ // วัลภา ประเสริฐศิลา

พิสูจน์อักษร // พิษรัช ประสิทธิ์ผล

ออกแบบปก // พิมพ์มาดา สุนทรโชติอนันต์

เพลทขาวดำ-สี // Ink Digital

พิมพ์ที่ // บริษัท สุภานุญค์ พรินติ้ง จำกัด โทร. 0-2956-1380-1

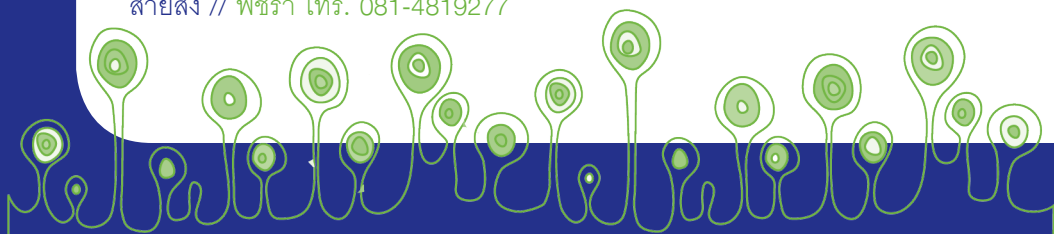
จำหน่ายโดย // บริษัท เบงคคอกบุ๊กส์ จำกัด

Website : www.bangkok-book.com

E-mail : bangkokbooks@hotmail.com

โทร. 089-1201156 แฟกซ์ 0-2254-8219

สายส่ง // พัชรา โทร. 081-4819277

เมื่อโยมได้อ่านหาสุ Flood แล้ว ก็
จะได้ความสุข ได้บรรยากาศน้ำท่วม
ได้หลายสิ่งหลายอย่าง ได้เห็นน้ำจิต
น้ำใจของคนไทยที่ช่วยกัน ความสุข
ที่เกิดจากการเสียสละ เกิดรอยยิ้ม
เสียงหัวเราะ และความสุขของคนอื่น
อุบัติภัยครั้งหน้าก็ลองไปเป็นจิตอาสา
ลงพื้นที่ไปช่วยเหลือ คุณจะรู้ได้เลยว่าคุณจะเป็นคนหรือ
มนุษย์ที่สมบูรณ์ได้อย่างไร คุณจะรู้ว่าเกิดมาทำไม อยู่เพื่อ
อะไร คุณจะเห็นความสุขท่ามกลางความทุกข์ จะเห็น
ธรรมะที่ชัดเจนมากกว่าการอ่านหรือการฟัง เพราะนี่คือ
ประตูเปิดทางที่ได้เห็นความสุขในความทุกข์ ได้เห็นกำลัง
ใจที่ดี เห็นภัยมา และสำคัญที่สุดโยมก็จะได้เห็นมุมมอง
ของพระมหาสมปองต่อสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น

ถ้าหากไม่เคยอ่านหนังสือของพระมหาสมปอง ไม่
เคยได้มาลองฟัง นี่แหละคือตัวตนของพระมหาสมปอง
แล้วไปเจอกันเมื่อภัยมา พบกันเมื่อชาติต้องการ พบกัน
เจอกันเมื่อต้องการธรรมะ พบกัน เจอกัน เมื่อภัยเกิดขึ้น
เราจะไปบำบัดทุกข์และบำรุงสุขร่วมกัน เติมความสดใส
ให้กับผู้ประสบภัย เจริญพร.....

พระมหาสมปอง ตาลปุตโต

“น้องน้ำ” ความหลังอันหวานชื่น

น้ำ เรือ คลอง...	
ความสุขของพระมหาสมปองวัยเด็ก	p.8
น้ำในวันวานให้อะไรกับหลวงพี่?	p.13
ก่อนน้ำมาหาสมปอง	p.18
1 คน : 1 แฝก	p.21
เอาอยู่ค่ะ เอาอยู่	p.24
ของแปลก แหวน้ำมา	p.26
ลุงยังชีพ หรือลุงอุณจิ	p.30
โยมเดือด พระก็เดือด	p.32
ใช้ชี..วิต (ชีวิต) สนุกสนาน รับมือน้ำ	p.34
น้ำจะมา ปรีक्षाพระ	p.36

ฮาตู้ Flood...พระมหาสมปอง ปะทะ น้ำท่วม

โยมเปียก พระก็เปียก	p.42
ยามเพลฉันทมาท่ากะปลากระป๋อง	
แต่....ฉันได้อาตมาก็ฉันเพล	p.44
การบิน (บินหบาต) .. ชัดช่อง	p.47
พระดีเลย์ (delay)	p.52
ส้วมลอยน้ำ ลำบากพระ	p.55
ระบบสุริยะในชักโครก	p.57

ออกงานการกุศล ช่วยคนน้ำท่วม	p.61
น้องก๊ิบ เซอร์รี่ น้องวาย ก็ไม่ควรมี... น้องน้ำก็ไม่ควรมา	p.64
น้ำมาพระหมดมุก น้ำลดมุกพระกลับมา	p.81
เมื่อมุกพระ ปะทะน้ำท่วมศปภ. ???	p.82
พีบีคี่แบ็ค กันน้ำเข้าหรือน้ำออก ???	p.84
ฟลัดเวย์... โอเคมัยหลวงพี ???	p.85
มาฆ่าสุดที่รัก ปลากะป๋องที่เข้าใจ เทียนไขที่ให้แสง	p.88
อีเอ็มม บอล (EM Ball) Before& After	p.90
มหาสมปอง พระสู้ฟลัด (Flood) VS เฉินหลงวิ่งสู้ฟัด	p.92
แก้ น้ำท่วม แบบฉบับพระสมปอง	p.94

ธรรมะ ปะทะ น้ำท่วม

97

น้ำมา ถือว่าเย็นทั่วหน้ามะโยม
พี่น้องคนไทยได้อะไรจากน้ำท่วม?

112

ตำนานรักสามเส้า “เมืองกรุง”
จากรายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์
น้องน้ำ พี่กรุง น้องทราย

117

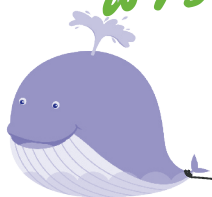

น้องน้ำ ความหวัง อัน หวานชื่น

น้ำ เรือ ดคลอง... ความสนุกของ พระมหาสมุทรวัยเด็ก

ย้อนกลับไปครั้งอดีตในชุมชนริมคลองของเมือง
กรุง (กรุงเทพมหานคร) ราชบุรี อัมพวา เราก็จะเห็นเรือ
แจวมากมายมาขายสินค้า เรียกว่า “ขายตรง” ก็คือขาย
กันตรงนั้นเลย ผู้ขายกับผู้ซื้อก็ซื้อขายกันตรงนั้นเลย ซึ่ง
ราคาสินค้าก็ถูก คนซื้อก็ได้ของถูกและสดด้วย เพราะ
เพิ่งเก็บมาจากต้น เป็นการขายตรงจากผู้ผลิตสู่ผู้บริโภค
ไม่ว่าจะเป็นมะกูด มะนาว มะพร้าว ส้มโอ ฟัก แฟง
แตงโม ไข่ไก่ ไก่จิ้งจอก ก็ว่ากันไป

อย่างกะทิดาวเกาะเหมือนก่อน เขาก็เอามะพร้าว ใส่เรือไปขาย ไม่ใช่เป็นกล่องเหมือนสมัยนี้ พ่อค้าแม่ขาย จะพายเรือขายของกัน สมัยนั้นมีเพลงแต่งขึ้นมาเลยว่า

“พี่เป็นหนุ่มลุ่มเจ้าพระยา ล่องเรือไปขายม้า มี กัญชา 200 กิโล สายัณห์คล้อยต่ำ ลอยลำนั่งปากน้ำโพ โดนร้อยเวรล่ามไซ้ ตีตักปากน้ำโพ 2 คืน”

พอคืนต่อมา ก็โดนประหาร เพราะมีเฮโรอีนอีก 2 พัน กิโล เราก็ร้องล้อเลียนกันไปนะ แล้วก็มีการเกี่ยวกับคลอง อีกมากมาย เช่น สาวนครสวรรค์ สาวอ่างทอง สาวชัยนาท ฯลฯ ผู้หญิงคนไหนที่ชอบพ่อค้าเรือก็จะตามไปกับเรือด้วย แต่พ่อค้าเป็นธรรมชาติก็จะเจ้าชู้เรื่อย ๆ เหมือนกับเพลง

บรรยากาศตลาดน้ำติดคลองจะเย็น ๆ สบาย ๆ เหมาะกับการนั่งกินก๋วยเตี๋ยวริมน้ำ ขนมปลากริมไข่เต่า ขนมหั้ว ผลหมากรากไม้มากมายสด ๆ ที่เพิ่งมาจากสวน เพราะสวนก็อยู่ริมน้ำ ได้ทั้งความสดและถูก ทำให้นึกถึง ตลาดน้ำอโยธยา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำที่แปดริ้ว แล้วมันก็เป็นอะไรที่เนิบ ๆ ช้า ๆ เรื่อย ๆ เรือยนต์ก็จะมี ค่อยมี เสียงก็ไม่ดัง ก็จะไม่มีมลภาวะ อากาศก็ดี อาหารก็ เยอะแยะ มีความสุขจริง ๆ

เมื่อก่อนพอน้ำท่วมก็จะได้ร้อนเลย ผู้คนก็จะเอาเรือออกมาสัญจรกัน คนสมัยก่อนน้ำท่วมก็จะได้ร้อนอะไร มีความสุขด้วยซ้ำไป เพราะเดินทางไปได้ ไกลขึ้น เนื่องจากน้ำขยายวงกว้างออกไป ทำให้เรือก็พาไปได้ไกล ๆ แล้วน้ำก็ขึ้นอยู่ได้ไม่นาน 1-2 อาทิตย์ ก็ลง และลงเร็วด้วยเพราะน้ำมีที่ไปเยอะ ไม่ถูกขวางกั้นเหมือนทุกวันนี้ ทำให้ตลาดน้ำเป็นชุมชนที่น่าอยู่มาก กินข้าวก็มีความสุข ซื้อผลไม้ก็ได้ของสด พ่อค้าแม่ค้าก็มีรายได้ อยู่กับน้ำแบบพึ่งพา ไม่ได้ไปทำลาย

แต่พอมาสมัยนี้ไม่มีเรือแล้ว เพราะถนนหนทาง
เข้าถึงก็จบเลย เจ้งเลย ตลาดน้ำก็เจ้งเบงหา ก็มีแต่พวกที่
ชอบประลึกความหลัง เดินดูของเก่า แล้วก็มาไม่กี่ครั้ง มา
ไม่บ่อยเหมือนเมื่อก่อน บางคนก็ไปดูร้านตัดผมที่เก่าๆ
คลาสสิก ก็เกิดการอนุรักษ์เอาไว้ แต่ก็ไม่มีที่ร้าน

เพราะตอนนี้ประตูละบายน้ำก็เยอะ เรือยนต์ก็
มี เล่นก็เร็ว กระแทกเรือแจว จะคว่ำเอา กระแทกบ้าน
โคลงเคลงไปโคลงเคลงมา เรือเล่นแบบรีบไปรีบกลับ ไม่มี
ชมนกชมไม้ ไม่มีเห่เรือจื๊บสาว ไม่มีชมธรรมชาติบ้าง
บรรยากาศร้องรำทำเพลงบนเรือมันก็หายไปเลย

พูดถึงความสุขที่ได้อยู่กับน้ำ ตอนเด็กหลังเลิกเรียน
อาตมาก็จะพากันไปเล่นน้ำ กระโดดน้ำลงตูมๆ สนุกสนาน
กัน ถ้าเล่นแบบผู้ชายหน่อยก็เรียกว่าหน่วยซิว แต่อย่างเราก็
เป็นหน่วยปลาซิว ภาษาอีสานเรียกการเล่นนี้ว่า “ดิกซี้ตม”

ดิก ก็คือ ขว้าง

ซี้ตม ก็คือ ขี้โคลน

ดิกซี้ตม แปลว่า ขว้างขี้โคลนใส่กัน

เอาแบบระยะประชิดเลยนะ ขว้างใส่กัน เอาให้ถูก
หน้ากันเลย เติ้งแบบเข้าเป้าให้คู่ต่อสู้เพลี่ยงพล้ำ ก็ฝึกกัน
หวังว่าจะได้เป็นยุทธนาทหารต่อไปในภายหน้า ก็เป็นการ
เล่นที่สนุกสนานไม่ได้เอาจริงเอาจังอะไรนัก แบบขำๆ ไม่
ได้ให้เพื่อนเจ็บมาก ส่วนถ้าใครที่กำลังอินเลิฟ หนุ่มๆ ก็จ
พายเรือพาสาวๆ เก็บดอกบัว คุยกันจิบกันกระหุงกระหิง
ซึ่งเป็นเรื่องของหนุ่มสาวกันไป

• • • •

น้ำ ให้อะไรเรามากเหลือเกิน นอกจากความ สนุกสนาน กระโดดน้ำตูมตาม อาตมาว่าว่ายน้ำเป็นโดยไม่เสียเงินเสียทอง เราก็จะนึกภาพไม่ออกเวลาที่คนในเมืองบอกว่าว่ายน้ำไม่เป็น ก็เพราะเขาไม่มีคลองเหมือนกับบ้านเรา ในเมืองก็ต้องไปสระว่ายน้ำ มีคนสอนว่าว่ายน้ำ ให้ มีการลงพุงที่ย่างขึ้น คนเราชอบมีเงื่อนไขมากมาย ผิดกับเด็กบ้านนอกอย่างเรา ผู้ใหญ่ก็จะจับโยนลงน้ำ ว่ายน้ำไม่เป็นก็บอกให้ตีมือ ตีขา จับตัวเราให้ออกแรงตีเยอะๆ ถึงจะไม่จม แล้วก็ว่ายน้ำเอง

น้ำยังเป็นแหล่งอาหารให้กับคนเราด้วย อย่างแม่พระธรณีก็จะมีไส้เดือนในดิน ชูดตรงไหนก็เจอแสดงว่าดินตรงนั้นอุดมสมบูรณ์ ก็เอาไส้เดือนมาใส่เบ็ด หัวเบ็ดก็ปักลงไปโคลน จะเอาปลาไหลก็ต้องปักเข้าไปโคลน ให้เส้นของเบ็ดอยู่ติดกับโคลนเลยปลาไหลก็จะมากิน จะเอาปลาช่อนก็ปักให้สูงเหนือโคลนมาหน่อย คือ มันจะมีระดับของมันอยู่นะ น้ำอาของเราก็จะสอนปักเบ็ดให้เหนือกว่าโคลนหน่อย ก็จะได้ปลาชนิดอื่นๆ ถ้าชอบปลาไหลก็ปักติดกับโคลน บางคนก็ไม่ชอบกินปลาไหล แต่ท่านบรรหารเขาชอบกินปลาไหลนะคุณชูวิทย์บอกมา อาตมาไม่เกี่ยวหรอก เพราะอาตมาชอบฉนั้นอะไรที่ไฮโซกว่านั้น

